

de Regenboog

NXT
GEAR
CYCLING STORES

SMS
METAAL
SERVICE
Sterk in metaal

SMS
POMPEN
SERVICE
Precisie op maat

oamkb
ACCOUNTANT - ROSENDAAL

Jaargang 53, nummer 3 van 2024

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
RTC De Bidon	2
Voorwoord	3
Ritverslag 23 juni 2024	4
Ritverslag 30 juni 2024	6
Ritverslag 6 juii 2024	8
Ritverslag 7 juli 2024	11
Ritverslag 14 juli 2024	13
Ritverslag 21 juli 2024	15
Ritverslag 28 juli 2024	16
Ritverslag 4 augustus 2024	18
Ritverslag 11 augustus 2024.....	21
Verslag fietsweek Auvergne.....	23

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie **€ 75,00** per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
- Penningmeester: Leon van den Eijnden
- Vicevoorzitter / Secretaris: Leon van den Eijnden
- Bestuurslid: Wim Rommens
- Bestuurslid: Bart Boeren

Voorwoord

Beste Bidonners,

De zomer loopt alweer op zijn eind helaas, het lijkt elk jaar een beetje sneller te gaan, maar dat hoor je vaker bij het verstrijken van de jaren en een toenemende grijsheid dan wel kaalslag.

Om maar dan maar gelijk met positief nieuws te beginnen is dat wel 2 nieuwe leden in de afgelopen maanden mochten verwelkomen, Ed en Anton jullie zijn van harte welkom. En zoals het zich al liet zien ook snel opgenomen in de groep mede doordat er gelijk wat bekende gezichten opdoken in het Bidon Peloton. Wel hebben we afscheid genomen van Robert die helaas zijn draai niet zo kon vinden in de Club ondanks een zeer geslaagde 3-daagse uitvoering.

Verder zagen we René en Marco weer in tenue en ook "good old Jann" liet zich weer eens zien 😊

De laatste week van juli was mijn inziens wel een hoogtepunt week, de 4 daagse met aansluitend op de laatste dag een biertje bij de Lodge, de volksronde op zaterdag met deelname van een aantal Bidonners, een mooie opkomst op zondag bij de ronde van Roosendaal voor het goede doel Ride4kids, waarbij het bier toch wel rijkelijk vloeide in dorstige kelen na afloop. En dan op maandag de Draai van de Kaai. De nostalgie droop ervan af gedurende deze week.

De foto's van o.a. de groep geeft een mooi beeld van hoe de ritten deze zomer verliepen.

Het bestuur

Ritverslag 23 juni 2024

Bockenreyder (Diessen)

Om half acht stonden er onder eindelijk zomerse omstandigheden 17 Bidonners klaar voor de rit van 160 km naar Herberg "in den Bockenreyder" te Esbeek. Een mooie locatie in de sfeer van "vruger" in Landgoed De Utrecht.

Voorrijder Jan Verbocht was de dag ervoor terug gekomen van een fietsvakantie in de Auverge maar fris, monter en met schone fiets was hij paraat. Chauffeur Gerard Mulders stond ook paraat met zijn spiksplinter nieuwe auto. De verbandtrommel moest er nog aan te pas komen om de nieuwe kentekenplaat met tape vast te zetten op de fietsendrager. In de pauze zou Gerard als chauffeur wisselen met Sytse, ook met een spiksplinter nieuwe fiets. Ook was Toon van de Broek aanwezig om als bijrijder de chauffeur bij te staan. Na een korte routeuitleg vertrok Jan samen met Gerard Konings op kop. Via Schijf reden we richting Zundert. Bij de Moeren kon Jan een overstekende slak niet ontwijken en dit was het signaal om van voorrijder te wisselen, Robert en Jan de Rooij namen het stokje over. Na Zundert over de Wildert naar de Meirseweg. In Meer miste Jan de Rooij de eerste afslag naar links en zat gelijk op 100 meter. Langs de Mosten reden we naar Meersel Dreef waar al om een sanitaire stop werd gevraagd. Om Chaam heen reden we naar Riel. Bij "moeilijke" punten nam Jan Verbocht even de kop over van de verschillende koprijders om voor te rijden. Goirle blijft een lastige passage, stoplichten, fietspaden, tegenliggers, links, rechts en veel oversteken. Gelukkig raakte Gerard ons niet kwijt. Om Hilvarenbeek heen bij Baarschot, 5 km voor de pauzeplaats werd voor een enkeling de nood zo hoog dat een extra sanitaire stop nodig was. Bij rustpunt de Bockenreyder was het druk met andere fietsgroepen, het was het startpunt van de 31ste Bockenreijderstocht van FTC Rosmalen. We konden op het terras bij elkaar in de zon zitten, De koffie, cola, kersen- en aardbeienpunten gingen er in als koek. Na de pauze was het even wachten vanwege de chauffeurswissel en een gevaarlijke oversteek voordat we echt konden gaan rijden. Het was op

deze mooie dag weer druk met auto's, wandelaars en fietsers waardoor het regelmatig onrustig was in de groep. Via Poppel naar Baarle. Ook in Minderhout was het druk waardoor de groep weer uit elkaar lag. Op het viaduct over de HSL en de E19 bij Meer kon ieder zijn benen nog eens testen. Door het zomerse weer werd er goed van de bidons gebruik gemaakt en was er richting Achtmaal weer een sanitaire stop. Via Nieuwmoer en Horendonk waren we om half twee bij Huis Ten Halve. We hadden er 152 km opzitten met een gemiddelde van 29.7 km/u. Er was weinig belangstelling voor een napraat met koffie, Jan Verbocht moest ook op tijd thuis zijn vanwege zijn waterpost aan huis voor de Halve Marathon van Roosendaal.

Toine

The screenshot shows a business listing for 'Klusbedrijf van Ostaijen' in Roosendaal, Nederland. It includes a photo of a house, a map showing the location on Vijfhuizenberg, and contact information: Adres: Vijfhuizenberg 97, 4708 AJ Roosendaal; Telefoon: 0 165 566 654; Provincie: Noord-Brabant. There are buttons for 'Website' and 'Routebeschrijving'.

Voor alle nieuwbouw en onderhoud aan uw woning zoals metselwerk, tegelwerk en stukadoorswerk

Ritverslag 30 juni 2024

Philipsland – st Annaland “Stalland”

Zo ondertussen is de rit naar Stalland een jaarlijkse gewoonte geworden, bij gebrek aan een verslaggever kwam plots het verzoek van d'n Bart of ikke er nog wat over wilde schrijven.

Veul zal het niet worden, je gaat immers niet je eigen rit ophemelen en ook niet afkraken.

Dan maar een plaatje toegevoegd, dat doet immers al veel.

Zeeland in!

Note: In de week ervoor had ik de route verkend samen met Inge op de gewone fiets ... commentaar dat ik wel kreeg, pffff wat een wind ... er komt geen eind aan ... beetje saai is het wel ... krijgen jullie nooit geen last van je kont ...

De lunch bij Dré en zijn vrouw maakte gelukkig weer veel goed.

Philipsland en de stop in Stalland.

De Route van ...

De route van de polderwegen, de meeste stukken staan strak in het asfalt.

De route van soms net iets teveel wind en op het kantje zitten.

De route van de vergezichten, zeker als je op d'n dijk rijdt.

De route van lekker achter de dijk als de wind over het water staat.

De route van lekker in het zonnetje, tenminste dat was nu het geval.

De route van even bijna geen verkeer, over Philipsland.

De route van je kan ook zelfs daar een afslag missen, sorry Dennis voor de haakse bocht.

De route van even langs een oud Collega, André en Janny staan klaar met Koffie en wat lekkers.

De route van op het terras in het zon ... altijd tijd tekort.

De route van, Tikkie's verkeerd uitsturen, sorry Gerard eet je ook eens geen appeltaart.

De route van lekker tempo houden.

De route van voldaan thuiskomen ... helemaal uit gepierd in de laatste kilometers.

De route van ... als leste over de meet komen.
 Met dank tevens aan de vrouw van Jan de Rooij die de volgwagen bestuurde zodat Jan mee kon bollen in de groep.
 Afijn aan elke rit komt wel weer een eind met Huis ten Halve in zicht.
 Op naar de editie 2025.

Luc

bloemenboetiek de Goudsbloem

 <p><small>Bloemenboetiek de Goudsbloem</small></p>	<p>WAAROM DE GOUDSBOEM</p> <p>Wij houden van bloemen Uw boeket wordt gemaakt door talentvolle vakbekwame bloembinders Service en kwaliteit is vanzelfsprekend Vóór 12:00 uur besteld, vandaag afgeleverd. 7 dagen vaasgarantie. Veilig online betalen. Bezorging in heel Nederland door onze Fleurop collega's.</p>	<p>President Kennedylaan 158 4707BG Roosendaal 0165-557332</p> <p>Sint Janstraat 81 4741 AN Hoeven 0165-503312</p> <p>Pastoor van Breugelstraat 138 4744 AG Bosschenhoofd 0165-317068</p>
--	---	---

<https://bloemenboetiekdegoudsbloem.nl/>

Ritverslag 6 juii 2024

Hennie Roks classic "Scherpenheuvel"

Voor de 11^e maal stond de pelgrimstocht naar Scherpenheuvel – ter nagedachtenis van Hennie Roks – op de rol. Vooraf hadden zich 6 leden aangemeld als deelnemer, maar 2 haakten daags tevoren af. Ikzelf had besloten wegens wat fysieke ongemakken, om geen twee lange ritten in dit weekend te doen en de mannen met de auto te begeleiden. Zo vertrokken we om 7.00 uur met 4 man op de fiets: Brian, Werner, Jan de R. en Gerard K. het was prima fietsweer met een aangename temperatuur. Werner had de GPX route van vorig jaar uit de kast gehaald en fungeerde als voorrijder. De heenreis ging vlot via Achtmaal – Loenhout – St Lenaarts – Oostmalle. Verder langs Herenthals, waar de A113 en het Albertkanaal werden overgestoken. In Olen was er even een korte omleiding, omdat het centrum was afgesloten. Langs Westerlo ging de route met veel beschutting door het bos naar Averbode.

Daar stuiten we op een tweede wegafsluiting richting Zichem. De fietsers gingen al klunend erdoor en moesten wel over een berg zand klimmen, maar het lukte. Ik moest met de auto een stuk omrijden en achterhaalde de mannen weer op de klim naar het centrum van Scherpenheuvel. En zag, dat ze elkaar daar toch effe moesten testen. Als eerste gingen ze naar de kapel om een kaars op te steken, dat hoort zo bij een bedevaart, niet waar. Brian bleef wat langer in de basiliek, wilde kennelijk nog een aflat verdienen voor begane zonden!! Het gevolg was wel, dat hij ons kwijt was. Voor hem was het de eerste maal, dat hij er bij was en kende ons koffieadres bij bakker Vangrootloon niet. Een belletje was voldoende om de slagorde te herstellen.

Na de koffie en een prima stuk gebak – en dat voor een wel erg zacht prijsje – gingen we op pad voor de terugweg naar Westmalle. Bij Testelt begon de lucht er dreigend uit te zien en begon het te miezeren. De regenjasjes gingen aan. De regen bleek redelijk mee te vallen en na een goed uur was het weer droog. Even was er een oponthoud bij Wiekenvorst, want Werner had zijn abonnement op lekke banden weer verlengt. Dat euvel werd vlot verholpen. Een eind verder bij Bouwel stuitten we op de volgende wegwerkzaamheden. Ook daar was er een korte en vlotte omleiding. Bij aankomst bij café Trappisten kwam de zon er al goed doorpiepen.

Brian vertelde, dat hij “helemaal hyper” was, want hij was voor de eerste maal opa geworden. Voor hem een reden om ons te trakteren op een lunch, dank daarvoor. Hij werd door ons gefeliciteerd en erop gewezen, dat zijn leven nu een andere wending had gekregen.

Eensgezind werd door alle vijf gekozen voor een "twaafuurke", ofwel een croque monsieur. Gerard en Jan hadden hun regenjasje tot hier aangehouden, wat wel erg warm en zweterig was. Daarom wisselden beide van onderhemd. En waren beide al een beetje uitgedroogd. De blonde bellen met triple trappist naast ons zagen er voor hen wel erg aantrekkelijk uit, maar ze durfden zich er niet aan te wagen.

De terugweg ging langs St Lenaarts richting Loenhout. De zon was er nu goed bij, maar de wind ook, die steeds heftiger aantrok. Jan had het hier een paar keer lastig om terug in het wiel te komen. En op de Noordbaanwetering, de lange betonbaan richting Nieuwmoer kwamen we in een heftige zandstorm terecht. Op het land was een boer bezig op het geploegde land. En bij nu windkracht 6-7 leek het wel de Sahara !! Vanuit de auto zag ik, dat het tactisch niet goed werd uitgespeeld door de mannen, want het was niet een waaiertje van 4, maar één....nog één... nog één....nog één. Met Werner als locomotief op kop, hij voelde kennelijk geen wind en had er geen erg in, dat de wagonnetjes waren afgehaakt. Daarna kregen ze de wind in de rug en om 15.00 uur, na 180 km, stonden we op de Wallen bij mij thuis. De mannen sjorden hun rugtassen om en gingen op huis aan. Het venijn van de rit zat vandaag duidelijk in de staart door de stormachtige wind. Maar het was een bedevaartstocht en dan mag er worden afgezien.

Jan V

Ritverslag 7 juli 2024

Biesbosch

Na een stormachtige zaterdag staan we nu aan de start onder een rustige hemel met aardig wat zon en een zacht windje uit het zuidwesten. Nico Matthijssen zal ons meenemen naar De Biesbosch. En omdat in de route een aantal fietspaden zitten, wordt er vertrokken zonder volgauto. De opkomst is redelijk te noemen met 14 Bidonners en één gastrenner. Daaronder twee man, die gisteren de trip naar Scherpenheuvel hebben gereden: Gerard K. en Brian. De route van vandaag is simpel samen te vatten: 70 km wind mee tot Werkendam en daarna 60 km wind tegen.

Er wordt gelijk een stevig tempo opgelegd, want we hebben de wind in de rug en Nico heeft zijn goeie benen uit Frankrijk meegenomen. Het gaat via de kortste weg recht toe recht aan richting Prinsenbeek dwars door Rucphen en Sprundel, daarna langs het Liesbosch en Den Elzaker. Bij de route door Wagenberg en Helkant worden we getraakteerd op 2 km slechte klinkers. Dat doet me denken aan de begintijd van De Bidon, toen er veel meer van dat soort wegen waren. We passeren de Amercentrale bij Geertruidenberg en Raamsdonksveer en wordt de brug bij Keizersveer genomen. Om zo in Hank de rand van De Biesbosch te bereiken.

Als we de Biesbosch induiken, voelen we dat de wind al aardig is aangetrokken. We koersen op Werkendam aan over mooie en doordrustige wegen. Het is een prachtig gebied om te fietsen. Even verder belanden we op het fietspad naast het Steurgat, een brede waterloop vanaf de Nieuwe Merwede, die de Biesbosch doorsnijdt van noord naar zuid. Het is dit water, dat we bij Werkendam moeten oversteken. Daar staat de brug open voor enkele pleziervaarttuigjes en is het tijd om een banaan of een ander hapje naar binnen te werken.

Na de brug, bij het uitrijden van het dorp, zie ik het bord van einde bebouwde kom. Daar staat naast de nette naam ook in het plaatselijke dialect "Wèrrekendam" vermeld. Heel toepasselijk, want vanaf hier is het vèrrekte hard wèrreke richting de stopplaats en de pont. In het open veld met nu een harde wind op de kop slingert de route door de polder. Soms van links, dan weer van rechts, dan weer recht van voor. Met name in het achterveld van de groep wordt het stil en is het stevig harken. Nico voelt er kennelijk niks van, want hij kachelt op kop gewoon door boven de 30 km/u. En Gerard Konings (hij zei vooraf, dat hij een rustdag zou houden vanwege de rit van gisteren) wilde daar niet voor onder

doen. Voor de voorzitter een moment om even zijn gezag te laten gelden en het tempo te laten minderen. Bovendien krijgt Ronald hier nog een leuke band. Een reden om toch even te hergroeperen om gezamenlijk de koffiestop te bereiken na 80 km.

Op het terras worden we netjes voorzien van een appelgebak met slagroom en koffie. En worden de wedstrijden van het EK nog uitgebreid besproken. Afrekenen is ook hier per tafel. Na de koffie stappen we op naar de pont van Kop van 't Land. Deze vaart om de 20 minuten naar de Dordse kant van De Biesbosch. Luc rekent af voor de hele groep en heeft geluk, want hij kan gebruik maken van een 10-ritten-kaart !!

Aan de overkant gaat de route via de Zeedijk. Maar er staat een bord, dat deze is afgesloten. Niet gepanikeerd, want eigenwijs als wij als fietsers zijn, denken we dat we er toch langs kunnen. Niet waar dus, want 4 km verder is de weg versperd: er is een wielerspoor aan de gang, het NK masters voor mannen en vrouwen. We worden wel netjes op een korte omleiding gewezen en belanden terug op de geplande route. Op de erg smalle dijk is het lastig om de groep bijeen te houden. Want de wind staat hier hard op de zijkant en geeft dus waaivorming. Alleen waaierrijden is bij De Bidon nog niet ingeburgerd. En blijven ze achteraan op het kantje harken tot het lijntje breekt. De voorrijders worden ook hier tot kalmte gemaand.

Na het gerammel op de platen van de Moerdijkbrug komen we weer voor een wegafsluiting, een rotonde bij de Steenstraat ligt er helemaal uit en er staat een metershoog hek omheen. Daarom maar via het dorp Moerdijk richting Zevenbergen, in afstand maakt het geen verschil. Na Zevenbergen gaan we de Lamgatsebrug verkennen, die onlangs helemaal is vernieuwd. Op de lange Goudbloemsedijk, met ook hier de wind op de kant, blijft de groep wel keurig in het gelid. Via Oudenbosch en Zegge arriveren we in Roosendaal. Daar wordt op de Flintdijk het motto "samen uit, samen thuis " door enkele nog duidelijk verkracht! Na 133 km staan we bij Huis ten Halve met een gemiddelde van iets boven 29 km/u gemiddeld. En wordt Nico bedankt voor de mooie rit en het berenwerk, want hij reed de hele rit op kop.

Jan V

Topsystemen
Systeemplafonds, -wanden & -verlichting

Nucleonweg 26 T. 0165 - 53 00 52
4706 PZ Roosendaal F. 0165 - 53 08 33
E. info@topsystemen.nl

DÈ PARTNER IN DE AFBOW

<http://www.topsystemen.nl/>

Ritverslag 14 juli 2024

Ulvenhout - Alphen

Na weer twee dagen , waarop de zegen, c.q. regen met bakken van boven kwam, kunnen we nu vertrekken onder een aangename temperatuur en een lekker zonnetje. En dat doet de opkomst goed, er staan 21 Bidonners en één gastrenner aan de start. Enne... ouderdomsdeken Jann Hendrickx is voor de eerste maal dit seizoen ook van de partij. Zodat we nog eens kunnen genieten van zijn straffe uitspraken en is voor elk lid de) van het scorebord. Vandaag rijden we zonder volgauto, omdat we een route hebben door de bossen van Ulvenhout en Chaam. Een prachtig breed fietspad door de natuur, en verboden voor autoverkeer. Als voorrijder heeft zich Toine van Oers aangemeld. En hij heeft zich goed voorbereid, want afgelopen dinsdag heeft hij met 6 anderen de route verkend.

We gaan van start met Toine en Gerard Mulders op kop richting Schijf. Het gaat vlot via de Prof van der Hoevenstraat richting Stuivezand. Even verder besluit René Schepers rechtsomkeer te maken. Een te hoge hartslag geeft problemen en hij wil zich daarom niet forceren. Via de Oekelsebaan, de Overasebaan en de Moerstraat passeren we de Galderse Meren. Als we even later bij de restaurant "De Kogelvanger" oversteken, komt gastrenner Ed ten val, maar gelukkig zonder erg, hij stond bijna stil. Na Ulvenhout duiken we bij de "Fazanterie" de bossen in. Het is redelijk druk op deze route, kennelijk heeft het mooie weer veel fietsers uit hun kot gelokt. Het gaat via de Slingerdreef en de Huisdreef naar Alphen. En vandaar naar Baarle Nassau, naar ons koffieadres.

Toine heeft afgesproken bij restaurant "Brownies & Downies". Dit ligt 60 m voorbij de grens in België naast de kerk. De bediening wordt gerund door mensen met een beperking. Dat is de reden, dat we wat meer geduld moeten hebben voordat de bestellingen zijn rondgebracht. Maar zo in het zonnetje is dat zeker geen straf. Pas tegen 11.00 uur heeft eenieder zijn consumpties gehad en heeft afgerekend.

Bij de start is er even oponthoud. Jan de Rooij komt niet goed in zijn clickpedaal en kiepert om, ook deze keer zonder erg. De route gaat

verder over een breed fietspad richting Chaam. Zover komen we niet, want de voorrijder neemt de route onder Chaam door richting Strijbeek en Meersel Dreef. Bij Rijsbergen kan het zitvlak nog even een stuk 'genieten' van klassieke slechte klinkers op de Breedschotsestraat langs het Oekelsbos. In Klein Zundert moeten we een klein ommetje maken, omdat daar de BWF koers aan de gang is. Via Schijf, de Hoekvensedreef en Jagersrust gaat het op Horendonk aan. Daar begint het te kriebelen bij Peter van den Boom en hij gaat er vandoor. Waar zagen we dat eerder!! Al snel heeft hij 7 anderen in zijn wiel. Even verder voorbij Horendonk zien we in de verte, dat het groepje uit elkaar is gereden. We zien ze terug bij terug bij Huis ten Halve. Daar staan 108 km op de teller, gemiddeld 30.1 km/u.

Vermeldenswaard is nog, dat De Bidon onderweg een lid rijker is geworden: gastrenner Ed van Dongen heeft zich aangemeld als nieuw lid. Welkom in de club Ed!! Enkelen gaan nog naar binnen voor een koffie of een Leffe. En om na te kaarten over de raketdemarrage van Pogacar in de Touretappe naar Plat d'Adet. Dan nog niet wetende, dat hij dit deze middag nog eens zal herhalen. We gaan terug naar de tijd van kannibaal Eddy Merckx, die ook in de gele trui dit soort aanvallen opzette, waar dat helemaal niet meer nodig was. Later werd er veel meer verdedigend en gecontroleerd gereden. De voormalige winnaars zoals Indurain, Armstrong en Froome gaven er één keer een goeie klap op, pakten de gele trui en gingen dan met hun sterke ploeg de boel controleren en stilleggen. Wat een genot nu om deze man te zien aanvallen.

Jan V

CAFÉ EN ZALEN HUIS TEN HALVE

Huis ten Halve
Kruisstraat 6D
4707 RC Roosendaal
0165 - 5333343

Zalen van 50 tot 100 personen

Specialiteit
Brabantse koffietafel

Eigenaar Fam. Buijk

Ritverslag 21 juli 2024

Scharendijke - Renesse

Rit Zeelandbrug stilgelegd en afgelast door regenbuien al in de eerste kilometers.....menig Bidonners besloten huiswaarts te keren. Na enige twijfel wat we zouden doen toch nog met 8 Bidonners richting Kruiningen gereden, na nog een fikse regenbui bij Bergen op Zoom werd het pas droog en brak het zonnetje door! Koffiestop bij de Camping De Plantage in Kruiningen waar we de meegenomen koeken konden eten. Het werd wel een ritje waar we regelmatig moesten stoppen, 4 lekke banden en 1x een bloedneus! Na overleg worden er geen punten toegekende voor deze rit wel de gereden kilometers voor de meegereden Bidonners!

Redactie

<https://www.wilrullens.nl/>

Ritverslag 28 juli 2024

Wielerveekend Roosendaal

Om 8 uur stonden er 20 bidonniers klaar om met mooi zomerweer de 100 km toertocht Ronde van Roosendaal van het Wielerveekend te rijden. Er zou geen volgauto mee gaan voor de pechgevallen.

Jan Verbocht heeft deze route gemaakt en ook met Jan als voorrijder vertrokken we vanuit Huis ten Halve naar het startpunt, De Distel op de kade. Na een kort welkom, eregast Indurain was er zo vroeg nog niet en enkele groepsfoto's konden we vertrekken. Van de Kaai door de Westrand, over de Borchwerf naar de Buijstraat waar vorig jaar de start van deze rit was. Samen met mede-kopman Gerard Konings onder Zegge langs naar Seppe. Bij mij draaide het niet echt, lag het aan mij, de wind of het tempo? Op het smalle fietspad van Etten-Leur naar Rijsbergen kwamen we achter nog een deelnemende groep fietsers te zitten. Het was niet precies het Bidontempo van deze groep dus alles op een lint en proberen in te halen. Net voor de afslag waren we er voorbij. Over de Hoefstraat bij Rijsbergen. Hier groeide oud coureur Cees Haast (1938-2019) op en won in 1965 "bijna" de Tour de France. Via Klein-Zundert naar de Hulsdonkstraat waar we een korte pauze hielden en de gepasseerde groep ons weer voorbij reed. Door Achtmaal naar de Langeschouw waar de rotonde op zijn kortst werd genomen. Richting Horendonk werd er door Peter van de Boom een ontsnapping opgezet maar bij het Wit Uiltje zagen we ze al terug. Net voor de rust in Nispen vertelde Leon mij dat mijn achterrem hoorde aanlopen, zou dat eea verklaren. De dag ervoor had ik deze rem nog recht gezet. Tijdens het rijden kon ik mijn rem recht zetten en inderdaad het liep weer.

In Nispen bij Tivoli was het gezellig druk met fietsers van allerlei deelnemende clubs. Na een hapje en een drankje konden we weer verder. Met voorrijder Brian ging het naar Huijbergen en Woensdrecht. Daar vergiste de voorrijders Brian en Gerard K. zicht, of ze reden verkeerd of ze dachten bij de tank af te kunnen steken wat dus niet meer kan. Ik kwam nu samen met Jan als koprijder. Gelukkig draaide het bij mij nog soepel. Via

Korteven, Boslust, Wouwse Hil, Brembosch, Vinkenbroek, Rosada en verschillende voorrijders door de stad terug naar De Distel. Hier werden we door de organisatie oa mede Bidonlid John Theunisse ontvangen met een herinneringsvaantje, een fietsje voor in de prijzenkast en consumptiemunten. Na een groentesoepje om het verloren zout aan te vullen namen verschillende leden nog een lekker biertje om in de zon de dorst te lessen. Het was nog lang gezellig.

Toine

**AAN DE
STEGGE**
Roosendaal

Contactgegevens:
Telefoonnummer: 0165-540 602
Faxnummer: 0165-540 442
Webadres: www.adstegge.nl
E-mail: info@adstegge.nl

Besluitadvies:
Voflaanweg 46, 4758 XL, Roosendaal

Postadres:
Postbus 1646, 4750 BN, Roosendaal

Waar zullen we beginnen?
Van vastgoedidee tot service

Brengt een vastgoed ideeën in beweging

<http://www.adrsr.nl/>

Ritverslag 4 augustus 2024

St Leenaerts - Rijkevorsel

Vandaag staat de rit naar Sint Lenaerts op de planning, het is een mooie variërende rit langs heel wat mooie dorpen van ons West Brabant en de Belgische Noorderkempen. We starten vandaag weer precies om 08.00uur vanaf Huis ten Halve met 21 rijdende bidonniers en als Chauffeur de verslaglegger. De temperatuur is oké met 19 graden en er staat een briesje van 2 bft. Onze voorrijder van vandaag is Jan Verbogt. Het heeft vannacht nog goed geregend zodat de wegen in het begin nog niet helemaal droog zijn, maar de zon laat zijn eigen al weer zien zodat wij de rit naar Sint Lenaerts kunnen gaan beginnen. Onze stop van vandaag zal zijn bij Café De Klok recht tegenover de kerk.

Wat weten we eigenlijk van Sint Lenaerts, nauw het is een dorp dat is ontstaan rond een middeleeuwse kapel gewijd aan [Leonardus](#) en aanvankelijk als gehucht van Brecht. Sint-Lenaerts werd een zelfstandige dorp in [1846](#). Het inwoners aantal staat van Sint Lenaerts op 6650.

De rijkdom heeft Sint Lenaerts te danken door de aanleg van het kanaal, daardoor ontwikkelde in de 19e eeuw ook de nijverheid in de gemeente. Op het eind van de 19e eeuw telde Sint-Lenaerts zes [steenbakkerijen](#). Tegen de Tweede Wereldoorlog waren er ook zes [diamantslijperijen](#).

Laatste weetje over Sint Lenaerts, In Sint Lenaerts is geboren en getogen Lenty Frans de Miss België van 2016.

Wij beginnen onze tocht langs Vierhoeven daarna Visdonk om zo richting Schijf naar Achtmaal te rijden. Het is nog lekker rustig op de wegen zodat wij als gauw een lekker tempo kunnen rijden van 30+. Nadat wij door Achtmaal zijn gereden gaan we al snel richting Zundert.

Aan de rechterzijde rijden nu langs de Dahliavelden. Deze Dahliavelden zijn bedoeld voor de Corso van Zundert. De Corso van Zundert is een jaarlijkse evenement op de 1^e zondag van September waarbij de 20 buurtschappen van Zundert met fantastische praalwagen van Dahlia's rondrijden door Zundert.

De verslaglegger heeft als 2^e hobby naast het koersen met de De Bidon ook het bouwen aan zo'n praalwagen bij het buurtschap Veldstraat. Als we Zundert naderen rijden wij links langs Bouwbedrijf Maas Jacobs om zo via de Berkenring, Prinsenstraat en de Wildertsedijk, mag de volgwagen eigenlijk niet in, richting België te gaan. De windmolens langs de E19 staan stil, dat is een goet teken, weinig wind. Wat ook altijd het geval is als je de grens oversteekt naar het Belgische land is dat het wegdek nog altijd te wensen overlaat. Betonwegen mee gaten en Belgische gleuven, uitkijken dus. Na een goed uur rijden hebben wij bij Wortel onze wekelijkse traditionele plaspauze. Nadat onze blazen zijn geleege gaan wij de rit voorzeten, en wel over een 100m lange kasseienstrook. Op 40 km is het de beurt aan het plaatsje Merkplas om te passeren, liggend in een rijkelijke bos omgeving. Jan Verbogt is zoals gezegd onze voorrijder maar achteraan het peloton is vanaf het begin van de rit Jan de Rooy te vinden en onze mannetjesputter Nico van Est.

Om 10.20uur komen wij aan bij onze stop Café De klok te Sint Lenaarts. De bediening is goed ingesteld op groepen coureurs zodat wij in korte tijd 2 consumpties met wat lekkers kunnen nuttigen.

Na de bakjes koffie vertrekken wij om 10.57uur voor de laatste 35 km richting Roosendaal. Nadat wij langs Loenhout zijn gereden komen na 80

km voor de 2^e maal door Achtmaal om zo onze rit voor te zetten richting Nieuwmoer. Nico van Est is zeker wat van plan ik zien hem zijn schoenen wat strakker aan trekken, op naar de finale. En ja hoor op de weg naar Nieuwmoer wordt er flink gedemarreerd door de kleppers Gerjan, Wim en Tom en later nog een vierde klepper Peter van de Boom. Nico heeft deze slag gemist, zat gevangen in het peloton zal hij mij later vertellen, de benen waren wel uitstekend.

Na Nieuwmoer komt het peloton weer bij elkaar. Wij gaan nu het laatste deel rijden door Horredonk richting Nispen om zo weer bij Huis te Halve aan te komen. Gebruikelijk wordt er op de Kerkweg nog gedemarreerd voor de laatste puntjes. Na zo'n 102 km rijden en een gem. van 30.4 km/uur komen we weer aan bij onze thuishonk. Het was een mooie rit met veel zonneschijn weinig wind en geen leuke banden.

Marcel

Uitlaatservice Snuf en Snuitje
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06 111 08 497
E-mail: snufsnuitje@outlook.com

① snufsnuitje.weebly.com

Uitlaatservice
Snuf & Snuitje

Jachtrainingen
Go Apport

Jachtrainingen Go Apport
Roosendaal, Bergen op Zoom en omstreken
Tel.: 06-111 08 497
E-mail: goapport@live.nl

Ritverslag 11 augustus 2024

Hoeksewaard - Strijen

Een echte zomerse dag vandaag en dat was te merken aan de opkomst, 25 Bidonniers en chauffeur Sytze stonden aan de start, wat een seizoenrecord betekenende.

Zoals gezegd, een echte zomerse dag met al bijna 20 graden aan de start om 8.00 uur. Daarnaast ook nog eens weinig wind, wat een mooie en relaxte rit belooft.

De rit naar de Hoeksche Waard neemt Fred normaal gesproken op als voorrijder, voorafgaand aan het seizoen bij het invullen van het rittenschema echter door mij weggekaapt (sorry Fred 😊).

De rit naar de Hoeksche Waard is altijd lastig om binnen de marge van 110 kilometer te blijven, van en naar de Haringvlietbrug ben je al snel 70 kilometer kwijt, waardoor je maar weinig kilometers in de Hoeksche Waard zelf overhoudt. Om deze reden is vooraf dan ook gekeken naar een andere koffiestop dan de Elzentuin in Oud-Beijerland, maar vind die maar eens op zondagochtend in de Hoeksche Waard... Uiteindelijk is het gelukt om een alternatieve stop te vinden, Koffiepunt40 in de polder boven Strijen, ging speciaal voor ons open.

Hierop was de route voor vandaag dan ook aangepast, geen rondje over het westelijk deel van de Hoeksche Waard, maar meer over het midden van het eiland.

Om 8.00 werd het vertrek in gang gezet, via de Zeg, over de dijk bij Standdaarbuiten reden we verder richting het noorden naar de provincie Zuid-Holland. Op de Sint Antoinedijk besloot Gert-Jan zijn benen even te testen en demareerde richting de witte brug bij Stampersgat.

Op de klim naar de Volkerakbrug versnelde Gert-Jan wederom, maar hij oogde zo sterk dat er weinig animo was om te volgen. Na de Volkerakbrug volgde nog een groepje in de afdaling en reden de klim van de Haringvlietbrug vooruit.

Na een kort rondje door de Hoeksche Waard over een aantal nieuwe wegen kwamen we aan bij Koffiepunt40. De vriendelijke eigenaar had het even druk, in zijn eentje zo'n grote groep van koffie en appelgebak voorzien is flink

doorwerken. De stop duurde hierdoor ook wat langer, maar met dit weer en een prachtig uitzicht vanaf het terras was het geen straf om wat langer te blijven zitten. Daarnaast hebben we de laatste kilometers van de memorabele marathon van Sifan Hassan kunnen zien op de Olympische Spelen!

Na de stop vervolgden we onze weg weer over de typische dijkwegen in de Hoeksche Waard. Het tempo zat er goed in, tot René Schepers lek reed op de Boomdijk. Het euvel was gelukkig snel verholpen.

Ter hoogte van Numansdorp zaten een aantal kleppers alweer klaar om te demarreren, helaas zagen we in de verte dat de Haringvlietbrug open stond. Hier moesten we even voor wachten en we waren niet de enigen. Door het mooie weer waren er ook vele automobilisten en andere fietsers, dit zorgde voor wat opstoppingen over de brug en richting de Volkerakbrug.

De terugweg leidde ons via Dinteloord en Gastels Sfeer. De opengebroken Vroenhoutseweg werd met goed stuurwerk veilig gepasseerd. Op het Everlandwegje ging de Bremere-trein er vandoor. Gevolgd door een aantal man. Vlak voor de Passenberg besloten er nog een aantal anderen de benen te testen, de grote groep kwam stipt om 12.30 weer aan bij Huis ten Halve na een warme en geslaagde rit!

Tom

RIJWIELPORTHUIS AD VAN OVERVELD
06-127171711
4844-127171711
SERVICE

OPENINGSTIJDEN
maandag - woensdag - donderdag
08:00 - 12:15 / 13:00 - 18:00
vrijdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 16:00
zaterdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 17:00
zondag en feestdag gesloten

ADRES
Rijwielporthuis Ad van Overveld
O. L. Vrouwenstraat 181
4720 AD Zegge
tel. 06-127171711

RIJWIELPORTHUIS AD VAN OVERVELD
VERTROUWDE SERVICE!

<http://www.rijwielporthuisadvanoverveld.nl/>

Verslag fietsweek Auvergne

15 – 22 juni 2024

De aanleiding.

Al jaren lang gaan we met een vaste groep Bidonniers een week fietsvakantie vieren ergens in het buitenland. En daarbij gaan we serieuze uitdagingen niet uit de weg. Dat wil zeggen, dat er steeds flink wat hoogtemeters moeten worden overwonnen. Vorig jaar is dit om meerdere redenen niet doorgedaan en zijn de hoogtemeters vervangen door de Driedaagse in Luxemburg. Afgelopen winter kreeg ik van de mannen van onze groep de vraag om weer iets uit de mouw te schudden voor deze zomer. Daarbij kreeg ik een vette worst voorgehangen. Ik mocht bepalen, wat de bestemming zou zijn. Dit omdat ik had aangegeven, dat ik het hooggebergte vaarwel had gezegd na de laatste beklimming van de Ventoux, twee jaar geleden.

Vorige zomer heeft de Tour sinds lange tijd weer de Puy de Dôme beklommen. En dat wekte bij mij de belangstelling op voor deze streek, de Auvergne in midden Frankrijk. In 2003 stonden we al eens op deze top. En omdat er daar één en ander is veranderd, prikkelde dat de interesse. Zo werd er met algemene instemming besloten, om een week naar het middengebergte van de Auvergne te gaan. Het werd uiteindelijk de week van 15 – 22 juni 2024. Als uitvalsbasis werd het hotel Bellevue aan het Lac de Chambon geboekt. Daarna werden door Nico en mij een aantal uitdagende routes uitgestippeld. En voor de midweekse rustdag een trip naar de Puy de Dôme en het park van Vulcania ingepland.

Er gaven zich zeven deelnemers op: Gert-Jan Franken, Fred van Ostaijen, Nico Matthijssen, Werner v.d. Nobelen, Toine van Oers, Wim Rommens en Jan Verbocht. Helaas moest Fred twee weken voor het vertrek afhaken op advies van de dokter wegens fysieke problemen, zodat we met zes man op pad gingen.

Dag 1: heenreis

Nadat elke chauffeur zijn bijrijder had opgehaald gingen we met 3 auto's op pad. Het vertrek was stipt om 4.00 uur bij de Wouwse Tol. Onderweg werden we gehinderd door hevige regenval in de buurt van Kortrijk, maar na passeren van de Franse grens kwam de zon er door. Ook de passage langs Parijs verliep zonder 'bouchons'. Halfweg, net voorbij Parijs werd een korte stop gehouden bij Limours om te tanken, een koffie te nemen en de sanitaire behoeften te regelen. Daarna liep het soepel en vlot richting Clermont Ferrand, waarna we rond 13.30 het hotel bereikten. Daar werden we heel vriendelijk ontvangen door de eigenaresse van het hotel. Ze gaf uitgebreid uitleg en ze was zelfs behulpzaam met het sjouwen van de bagage !

Na het inchecken gingen we op pad voor een kort ritje om na de lange autorit de benen los te schudden. Nou, dat kon gelijk al goed met een behoorlijk steil klimmetje rond het kasteel van Murol. Het was meer kraken en piepen dan losschudden! Even verder liep de route over een "route forestiere", een bosweg. Heel mooi en rustiek, maar dan weet je, dat het wegdek niet optimaal is en je behendigheid nodig hebt om de kuilen te ontwijken. Hierna kwamen we uit op de route naar de Col de Croix Morand en daalden we af over een mooie en vlotte afdaling naar het hotel bij het meer. Daar stonden 20 km op de teller. Na het douchen was er tijd voor een koffie en een crêpe (pannenkoekje) in de salon van het hotel. Helaas was het weer er niet naar om op het terras te zitten, te koud nog. Het diner was in het hoger gelegen restaurant "Beau Site", waar ons hotel had gereserveerd voor 6 personen. Want ons hotel had zelf geen restauratie om een diner te verzorgen. Dat werd uitbesteed aan het buurthotel. Omdat we geboekt hadden op basis van half pension, is het elke avond spannend, wat we voorgeschoteld krijgen. Deze avond was het een stevige hap met een soort aardappelpuree. Kennelijk een lokale specialiteit. Na het diner was het al snel tijd om het bed op te zoeken na deze lange dag.

Jan V

Verslag Auvergne dag 2

Vandaag de eerste volle dag van onze fiets week. Nadat we gisteren vroeg waren gaan slapen na toch wel een intensieve reisdag zijn we vol goede zin opgestaan. Misschien mede omdat vanmiddag de eerste wedstrijd van Oranje op het programma staat tegen Polen. Deze begint om 15:00 uur dus het wordt nog aanpotten om de geplande 109 km voor die tijd afgewerkt te krijgen. Het ontbijt is prima verzorgd, koffie, cruesli, yoghurt, fruit, croissant en natuurlijk 'pain de stok'. Ook dit jaar ontbreekt de pâte d'arachide (=pindakaas !) niet. Tijdens het ontbijt krijgt Toine ruzie met de flacon met honing. (eerst dopje eraf halen, dan pas hard knijpen!). Dit resulteert in een plakboel, iets wat later op deze dag nog gevolgen gaat hebben.

De weersvoorspelling voor vandaag komt ook ter sprake en deze is toch wat onzeker.

Donkere wolken afgewisseld met opklaringen en in de verte, mistige bergtoppen bij 10 graden in de vroege ochtend. Al met al een moeilijke keuze voor wat betreft de kleding, mede door het feit dat we zonder volgwagen op pad gaan. Ik besluit om geen regenjas mee te nemen en vertrouw volledig op de voor mij "meest betrouwbare" weer-app, deze geeft de hele dag droog weer af. Voor de gelegenheid doe mijn speciale oranje EK kousen aan en deze zijn tevens lekker warm!

Na het ontbijt gaan we ons klaar maken voor de eerste rit van 100+km en hierbij willen we niets vergeten. Dit zal dan oor de routine worden voor de komende week. Onze fietsen staan keurig opgeslagen in de naastgelegen garage en deze worden gereed gemaakt.

We vertrekken om stipt 9:00 uur vanuit het Lac de Chambon oostwaarts richting Murol.

Hierna volgt de eerste klim van de dag, de Côte de Saint Victor la Riviere, 3km a gem. 6%.

We draaien hier lekker warm wat ook wel nodig is bij deze temperaturen. Boven wordt er, zoals altijd, op elkaar gewacht voordat we de afdaling ingaan. We bollen lekker naar beneden en de snelheid laten we niet te ver oplopen. Toch missen de afslag naar rechts, we draaien om en direct begint de volgende klim.

Vanuit Saurier start de Col de la Chaumoune, een lang klim van 21(!)km, maar het gemiddelde stijgingspercentage is maar 2,1 %. Het is een gevarieerde klim met vlakke kilometers maar ook kilometers met 5%. Het eerste deel loopt door een dicht bebost dal, de Gorges de Courgoul. We ondervinden verder naar boven extra tegenstand van de wind. Deze staat links op kop.

Nico, Werner en ondergetekende vormen de "kopgroep" en draaien aardig rond, maar we zien toch aardig af. Hoe zou het Toine, Wim en Jan vergaan? Halverwege de klim wordt er op elkaar gewacht om de verschillen niet te groot te laten worden. De klim eindigt in Compains en ook hier wordt gewacht.

Op een glooiend stuk hebben we een prachtig uitzicht en even later passeren we een wei met mooie, bruine koeien en deze staan vlak aan de afscheiding. Ik besluit om een foto te maken met de koeien op de voorgrond en vraag ook, wie er ook op de foto wil met de beesten. Wim komt terug gereden en stopt abrupt waardoor de koeien schrikken en het op een lopen zetten naar het midden van de wei. Bedankt Wim, daar gaat mijn World Press Photo, categorie dieren.

We rijden inmiddels in noordelijke richting naar het hoogste punt van de dag, de beklimming van de Col du Geneste richting het skidorp Super Besse. In het dorpje Egliseneuve d'Entraigues doen we een poging om een geschikt koffie-adres te vinden, maar dit valt niet mee. Het draait op niets uit, of permanent gesloten of nog niet geopend. We besluiten dan maar om de plaatselijke Boulangerie te overvallen. Voor het pand zitten een aantal typische fransozen die blijkbaar door moeder de vrouw naar de bakker zijn gestuurd. Dit doen ze zonder te mokken, want bij het brood is blijkbaar een glaasje rosé inbegrepen.

We stappen met 6 man naar binnen en de bakkersvrouw krijgt het enigszins Spaans benauwd.

Er is geen zitmogelijkheid, maar daar denkt Toine toch anders over. Via een geopende deur loopt Toine blijkbaar de keuken in, maar wordt in het Frans vriendelijk verzocht om direct terug te komen, hilarisch! We kopen alles wat er in de vitrine ligt, welgeteld 1 citroentaartje en nog een koek.

Een doos met waarschijnlijk een taart, krijgen we niet mee, deze is gereserveerd, krijgen we toegesnauwd. 6 minibakjes koffie kunnen er nog net vanaf en buiten wordt alles onder de armen verdeeld. Het begint echter zachtjes te miezeren en het wordt er niet warmer op. Als ik aan Toine (korte mouwen, geen regenjack!) vraag of hij het koud heeft) geeft hij bibberend aan dat het wel meevalt. Hierbij trilt de koffie bijna uit zijn bekertje!

We vervolgen onze weg in noordelijke richting in de hoop dat er bovenop Super Besse wel iets open is. Het gaat op en af richting Picherande, hier begint de col de Geneste. Een onregelmatige klim van ruim 7 km en gem 3,7%. Aan de voet van de klim is het even onduidelijk of de klim wel open is, dit door toedoen van een niet nader te noemen Bidonlid, die eigenhandig de klim kan openen en afsluiten. De beklimming is eigenlijk een rechte weg omhoog met enkele bochten. We zien hier vrijwel helemaal niets behalve ons voorwiel, we zitten in de wolken, het zit potdicht van de mist.

Boven aangekomen treffen we een desolate plek aan. Als hier geen sneeuw ligt, is hier weinig te beleven. Verlaten pistes, lege stoeltjeslift en nauwelijks volk op de been.

We hopen toch dat er een gelegenheid open is waar we onze inwendige mens kunnen versterken. Het is en blijft toch fris en nattig en een warme versnapering zal best smaken.

We denken geluk te hebben want er is wel degelijk één tent geopend. We stallen onze fiets op het terras en gaan de tent binnen, maar deze is afgeladen vol en we krijgen de mededeling dat er geen plek is. Balen, want het was er warm en gezellig! Er zit niets anders op dan onze weg te vervolgen. Via het verder uitgestorven dorp gaat de weg langzaam naar beneden om vervolgens aan de echte afdaling te beginnen. Ook hier is het een kaarsrechte weg naar beneden en de snelheid loopt hier aardig op, zo hard zelfs dat ik enigszins bevangen wordt door de kou en mijn fiets begint te shimmyen. Het rillen van mijn lichaam wordt hierbij door gegeven aan de fiets en het lijkt net of hij elk moment uit elkaar kan vallen. Ik besluit om de snelheid er volledig uit te halen en langzaam mijn weg te vervolgen.

Beneden aangekomen kunnen we gelijk starten aan de volgende beklimming richting het Lac de Pavin. Jan besluit om deze beklimming over te slaan en vervolgt zijn weg richting Besse-et-Saint Anataise. Daar hopen we wederom een koffiestop te kunnen maken. De klim is kort maar krachtig 1,7km, gem. 6,4% met stroken tot 14%. Ik knal naar boven en in een mum van tijd is mijn lichaam weer op temperatuur. Wederom wordt er boven op elkaar gewacht en we hebben zicht op een kratermeer wat onderdeel uitmaakt van een natuurpark. Onze oppertoerist Toine maakt ook hier zijn foto's met zijn onafscheidelijke camera, echter weigert deze dienst. "Toine, zit er toch geen honing in het toestel na jouw ontbijt??. Ondanks het matige weer, blijft de sfeer goed!

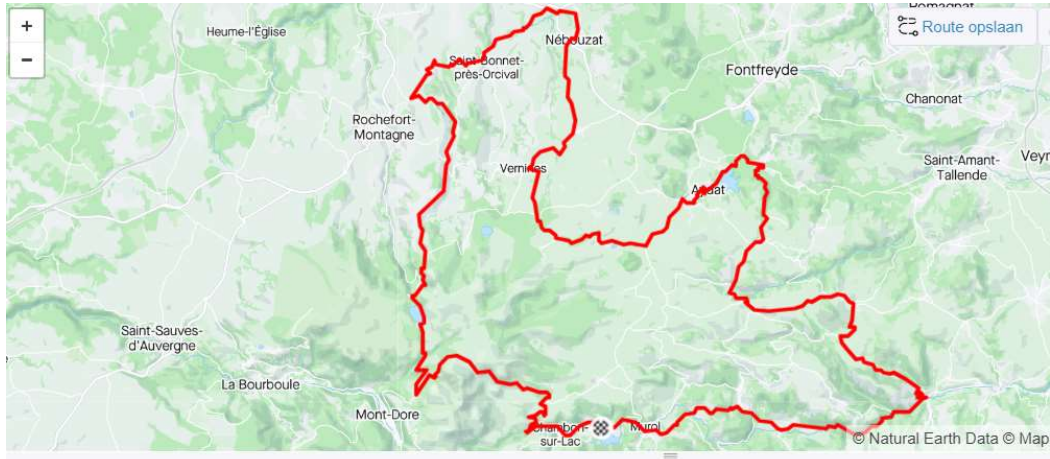
We dalen af en komen ook uit in Bess-et-Saint Anataise en krijgen een bericht van Jan dat hij is door gereden via de kortste weg richting ons hotel. We besluiten ook maar door te rijden. Het weer knapt langzaam op en de zon laat zich af en toe zien. Even later komt Jan ons toch nog tegemoet gereden en zetten we koers richting het hotel aan het Lac de Chambon. Het blijft onverminderd op en af lopen maar het einde is in zicht. Via het dorp Chambon-sur-Lac rijden we richting het meer. Hier komen we eenzame collega's tegen die blijkbaar aan een tijdrit bergop bezig zijn. Deze tijdrit start aan de oevers van het meer en gaat richting de top van de Col de Croix Morand. Deze staat morgen voor ons als opener op het programma. Maar eerst maar eens herstellen. De kop is eraf, een prima eerste dag met 108 km en 1870 Hm. Aangekomen bij het hotel worden de fietsen gesoigneerd en worden netjes weggezet in de garage.

Oranje is zojuist begonnen aan de eerste wedstrijd op het EK tegen Polen en tussen het omkleden en douchen door kunnen dit volgen via de mobiel. De tweede helft wordt beneden gevolgd onder het genot van een bakkie en een crêpe avec confiture. Het is maar goed dat ik vlak voor tijd naar de WC ben gegaan, anders had Woutje nooit gescoord, 2-1! Na het diner is het al snel einde dag voor ons allen. Op de kamer wordt nog gelezen of voetbal gekeken, maar in mijn geval haal ik het einde van de wedstrijd niet en val al snel in slaap. Morgen weer een dag!

Gert-Jan.

Verslag Auvergne dag 3: Croix Morand - Guery (17-06-2024)

Na bestudering van de weersvoorspellingen wordt beslist om de routes van dag 3 en 4 om te draaien. Alleen bleek na de rit dat er van de voorspelling weinig is uitgekomen. Uiteindelijk hebben we een mooie dag gehad. De start was droog alleen de luchtvochtigheid was super hoog en de temperatuur was wat hoger dan zondag, waardoor het toch flink zweten was. Zowat direct uit het vertrek moesten we de Croix Morand op (9.6 km 5.5% gem) Iedereen koos voor een comfortabel tempo om niet gelijk de benen stuk te rijden.

Nadat boven op de col de gebruikelijke foto's van het "col bordje" gemaakt zijn volgde een lange afdaling waar de weg nog flink nat lag. Gelukkig was het een erg makkelijke afdaling zonder al te veel scherpe bochten. Onder aan de afdaling komen we op de col de Guéry. Deze rijden we maar voor een deel (km 3 t/m 8), waarna een afdaling naar Orcival volgt.

Alwaar de kapitein een stukje afsteekt en de rest een klein ommetje over een klimmetje maakt. De route loopt nu nog stukje verder noordelijk tot aan Nebouzat. Hierna komen op soort van plateau terecht waar de weg continue op en neer golft. Via Vernines en Saulzet-le-Froid rijden we richting Aydat.

Dit is een iets groter dorpje en hier hopen we iets te vinden voor koffie ☕ en wat te eten. Echter het dorp is uitgestorven. We rijden verder langs het Lac d'Aydat en hier langs het meer vinden we een gelegenheid die open is en waar we iets kunnen drinken en een crêpe kunnen bestellen. Lekker op het terras, want ondertussen is de zon al lekker van de partij. Na de stop nog een dikke 30 km terug naar ons hotel aan het Lac Chambon.

Gert-Jan vermoedt een lekke band, maar de latex zorgt er voor dat hij door kan rijden (hoera voor tubeless 🤗). In deze laatste 30 km nog wat kortere klimmetjes. De laatste is er nog een van 6,5 km die op 2 km van het hotel eindigt. Nog een keer lekker doortrekken om de dag goed af te sluiten. De klim begint met dikke 2 km aan een procent of 7. Hier wordt de "Bremere trein" gelost door onze klimmer (Gert-Jan). Maar op tussen deel

waar het maar ongeveer 3% is en zelfs stukje bergaf trekt de trein uit Wouw zich uit elkaar om gat dicht te rijden. We zien onze klimmer al om kijken en als het gat bijna dicht is stuurt hij naar de kant. Daar gaat zijn klassement (Gert-Jan heb ne leuke baant” in navolging van Sem boven op de Mortirolo). Met een plug was de lek snel gedicht en konden we weer verder. Nog een kilometer bergop en dan nog 2 km uitbollen van Murolo naar Lac Chambon.

De fietsen werden gelijk wat schoongemaakt want doordat de weg het eerste uur nat lag waren deze toch wat vuil. En vertrekken morgen met een vuile fiets kan natuurlijk niet. Na een heerlijke douche buiten op het terras van hotel nog wat gedronken. Eindelijk kunnen we na de rit buiten zitten. Eerste 2 dagen was het daar net wat te koud voor. Op deze manier nog lekker relaxen voor we kunnen gaan eten. Benieuwd wat we vandaag krijgen. Iedere dag weer een verrassing met vaak lokale gerechten, waarmee we alle energie weer kunnen aanvullen voor de koninginnen rit van morgen.

Nico

Verslag Auvergne dag 4 : Lac Chambon – Le Mon-Dore 18-06-24

Vandaag alweer de 4de dag in de Auvergne, de klimkilometers gaan al meetellen. Maar vandaag wacht ons de langste afstand met de meeste hoogtemeters, de koninginnenrit. Na een goed ontbijt was het na de start al gelijk klimmen, de Col de la Croix St. Robert (lengte 9,9 Km- 5,8 gemiddeld) op. Onderaan de Col was er een rotonde en Wim pakte deze aan de linkerkant, wat volgens Nico hem een tijdstraf van 10 minuten opleverde. Wim verklaarde dat er een auto achter hem zat en alvast voorsorteerde. Het was een mooie klim en hoe hoger je kwam hoe beter je kon neerkijken op het dal en het meer Lac Chambon waar we verbleven. De meeste reden beheerst in eigen tempo naar boven, omdat de dag nog lang was. Het uitzicht was prachtig tussen de groene weilanden en de vele bloeiende gele brem! Steeds hoger nam de wind ook flink toe, dus boven op de top (1451 meter) wat extra kleding aan om af te dalen. Jan kwam in zijn eigen tempo boven, maar besloot toch om terug te keren omdat hij zich niet geheel fit voelde en de benen niet goed genoeg waren! Het was droog in de afdaling, maar het blijft altijd opletten.

We rijden nu in het bekende Mont-Dore gebied, gelegen in de regio Auvergne-Rhône-Alpes in het Centraal Massief van Frankrijk en staat bekend om zijn natuurlijke schoonheid en diverse recreatieve mogelijkheden. Vooral zijn vulkanisch landschap en thermale bronnen. Dit gedeelte is ook geliefd bij de wintersporters op de Puy de Sancy en Superbesse. Bij La Tour-d'Auvergne maakte we een lus en in dit dorp zouden we aan het eind van deze lus nog terug komen. Wat me niet was opgevallen, dat we hier al drie klimmen verder waren, de meeste zo rond de 5 a 7% en 1,5 a 2,5 km lang.

Steeds in elk dorpje gingen we op zoek naar een koffiestop en dat viel nog niet mee, er was weinig open! Jan was inmiddels met de auto naar het plaatsje Tauves gereden, waar een restaurantje te vinden was. Het was voor een klein plaatsje een druk bezet terras bij Du Lion d'Or! Hier konden we even rusten, Jan nam een heerlijke salade en de rest een cola met een taartje.

Opmerkelijk, dat het ineens weer donker werd en het leek op onweer, maar het bleef uiteindelijk bij een paar spatjes.

Lunch in Tauves

Nog 61 km te rijden in de westelijke richting, het wegdek was toch een klein beetje nat, dus voorzichtig met afdalen. De wegen waar hier gloeiend een reden voor Werner en Nico om het tempo wat omhoog te gooien, ik kreeg het zelf hier wat lastiger, maar werd geholpen door Gert-Jan en Toine zodat de achterstand beperkt bleef. We naderden

opnieuw het stadje Le Mont-Dore en hier zou de laatste klim Col de la Croix Morand beginnen vanuit het drukke centrum. 10 km klimmen met een hoogteverschil van 500 meter. We bleven met zijn alle in het centrum netjes bij elkaar, wetende dat het nog een lange klim was. De weg begon al snel te stijgen en Gert-Jan liep langzaam wat uit in zijn eigen tempo, ook Wim herstelde zich wat en liep wat uit. Nog 2 km te rijden slingerend door het prachtige berglandschap kwam Werner langzaam wat terug. Ook Nico, die in het begin wat moeizamer ging herpakte zich en met nog 1 km te gaan op een recht stuk omhoog met flink tegenwind haalde hij Wim en Werner nog in, Gert-Jan was al boven. Op de top was het even uitblazen..de beentjes waren leeg.

Het was nu warm en we begonnen aan de afdaling van Col de la Croix Morand richting Murol, deze zijde hadden we deze week al beklommen. In de afdaling nog mooi zicht op historische kasteel, Château de Murol, dat op een vulkanische rots ligt en een prachtig uitzicht biedt op de omgeving. Dit was meerdere keren ook het uitzicht op het einde van de rit. Het zat erop, een rit van 136 km met 15 beklimmingen. Niet allemaal even moeilijk, maar alles bij elkaar toch 2600 hoogtemeters. Voor de meeste is de rustdag even welkom!

Bij terugkomst nog even wasje gedaan en dat deed Toine ook. Alleen wilde hij avonds de was binnen halen, die op de speciale droogdraden - gemaakt op een buitenplaats op de 2de verdieping- was opgehangen. Achter hem viel de deur dicht, buitengesloten. Het was even zoeken, maar hij vond een trap bij het hotel naar beneden. Toen was ook de voordeur gesloten! Hij had wel de code, maar die stond op zijn telefoon en die lag op de kamer. Uiteindelijk kreeg hij hulp van een ander persoon, die ook naar binnen ging. Zodat het gooien van stenen uiteindelijk niet nodig bleek! Hierna was het tijd voor wat rust!!

Wim

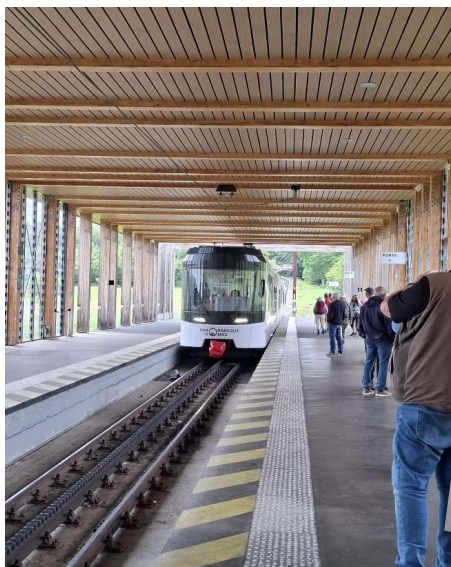
Verslag Auvergne dag 5: 19 juni 2024, Rustdag.

Na 4 dagen Auvergne en in totaal al 375 km gefietst te hebben en op dinsdag 135 km waren we toe aan de geplande rustdag. Jan had een bezoek aan de Puy de Dôme en aan een educatief Vulkaanpark 'Vulcania' gepland. En eventueel nog een rit op het eind van de dag van 50 km. Jan

was al eerder met de auto op de Puy de Dôme geweest en wilde nog eens graag deze mythische wielerberg bezoeken. Het ontbijt en vertrek zouden we op dezelfde tijd als de fietsritten houden. Kwart voor acht ontbijt met een zacht gekookt eitje. Om negen uur vertrokken we met 2 auto's. Jan en Toine iets eerder omdat Jan nog wilde tanken en de tankpomp vlak in de buurt alleen maar spinnenkoppen gaf. In Murol vonden we al snel een benzinepomp. Na het tanken nog even gewacht op Gert-Jan en passagiers.

Het was aardig weer, maar hoe dichterbij de Puy kwamen hoe meer bewolking en mist, later werd het echt voorzichtig rijden, want de voorrijder was haast niet zichtbaar. De routeborden wezen ons naar de parkeerplaats, daar zochten we in de dikke mist het treinstation. De treinen vertrokken om de 40 minuten dus op tijd of lang wachten. Op de parkeerplaats liepen we, omdat we totaal niets zagen de verkeerde kant op. Omdat het ook regende besloten we om eerst maar Vulcania te gaan bezoeken.

Vulcania is een themapark gericht op vulkanen, de platentektoniek van de aarde en het zonnestelsel. De Auvergne is namelijk een streek met slapende vulkanen. We gingen eerst het hoofdgebouw binnen voor een koffie, waarna we het tentoongestelde bekeken, foto's, maquettes, filmpjes enz.

Met een soort karretje bezochten we de binnenkant van de aarde waar het magma heftig borrelde, een soort duikboot bracht ons later in een diepzeetrog en we bezochten een film over vulkanen, helaas alles in het Frans waardoor we toch veel informatie miste.

Na de lunch bleek het weer aardig opgeknapt te zijn, we sloegen het planetarium over en vertrokken opnieuw naar de Puy de Dôme. De zon scheen nu goed en de vulkaantop was zonder bewolking. Sinds 2010 mag je niet meer per fiets of auto naar boven en ga je uitsluitend met een tandradtrein. De trein rijdt parallel aan de weg waar menige wielrenner heeft afgezien, het tourduel in 1964 tussen Anquetil en Polidor en de klap op de lever van Merckx in de tour van 1975 zijn legendarisch. Boven bij het station is er een mooi uitzicht op de streek, ook staat er een deels gerestaureerde romeinse tempel gewijd aan Mercurius.

Na bezoek aan het tempelmuseum was het tijd om de retourtrein te halen. Misschien nog een fietstochtje, helaas begon het op de terugweg weer te regenen. Na in het hotel gedoucht te hebben en Jan als enige zijn haar heeft gekamd probeerde we nog iets mee te krijgen van de voetbalwedstrijden tussen Kroatie - Albanie en Duitsland - Hongarije. Het diner was deze keer in een pizzeria, want het hoitel "Beau Site "was deze avond gesloten. Toch koos niemand voor een pizza, biefstuk past beter bij zo een vakantie. Terug in het hotel, de volgende dag voorbereiden en op tijd naar bed.

Toine

Verslag Auvergne dag 6:

Voorgaande dagen waren "de roomies" van kamer 4 al ruim voor de wekker wakker, maar vandaag hebben we de wekker nodig om daadwerkelijk wakker te worden. Wellicht begint de vermoeidheid toe te treden en hebben we onze rust hard nodig. Direct wordt via de openslaande balkondeuren het weer gecheckt en alle mogelijke weer- en buienradar apps bekeken of de voorspellingen voor vandaag gaan uitkomen. Buiten is het bewolkt en er valt lichte neerslag, de buienradar voorspelt een beter weerbeeld halverwege de ochtend. Tijdens het ontbijt besluiten we later in de ochtend het weerbeeld opnieuw te beoordelen en

een vertrektijd te bepalen. Ook wordt overwogen of we de geplande route kunnen rijden als we later vertrekken en deze mogelijk moeten inkorten. Jan en Toine besluiten een wandeling rondom het meer te maken, Nico is druk aan het stoeien om de route aan te passen voor vandaag. Gert-Jan, Wim en Werner zitten in de woonkamer wat te lezen....Wim wordt ongeduldig en vindt dat er best gereden kan worden en besluit zich om te kleden en alvast een opwarmrondje te doen. Hij rijdt richting Col de la Croix St Robert. Als Jan en Toine terugkomen van hun wandeling besluiten we om 11 uur te vertrekken voor de aangepaste rit van vandaag. Snel wordt Wim gebeld en deze zal op afgesproken tijdstip aan het vertrek staan.

De rit vertrekt met een mooie lopende klim de "Col Montmie" en na klimmen komt afdalen...het gaat kilometers lang naar beneden vanaf Montmie. Vlot dalend door de Gorges de Courgoul, waar we eerder naar boven zijn gereden. Na een 50-tal km verlangen we naar koffie en een versnapering. In Saurier vinden we niks, maar worden door een Franse coureur doorverwezen naar het volgende dorp. Daar vinden we een soort van Rock & Roll café in het plaatsje St Floret. 6 Grande koffie en 6 crêpe sucré worden besteld en genuttigd. Inmiddels heeft het bewolkte weer plaatsgemaakt voor een heerlijk zonnetje en de armstukken kunnen achter in het wielershirt opgeborgen worden.

op zoek naar koffie en een hapje

Het vervolg van de route richting Murol is een geleidelijk oplopende klim van zo'n 2 a 3 %. Nico en Werner besluiten dit 'vals plat' volle bak op het buitenblad af te ronden. Dit valt nog flink tegen aangezien het geheel zo'n 10 km bedraagt. Eenmaal boven besluiten we zoals gewoonlijk te wachten tot we weer compleet zijn. Er volgt een SMS bericht van Jan...hij heeft de iets steilere en kortere afsteek over Sapchat genomen en we zien elkaar weer bij het hotel is de afspraak.

Aangekomen bij het hotel besluiten Toine, Gert-Jan en Werner nog een extra klim aan de route toe te voegen en zetten koers naar de "Col Croix Morrand". Gaandeweg de klim wordt het steeds twijfelachtiger qua neerslag en precies als de laatste renner boven is trekt een regenbui over de top van de berg. Haastig worden de regenjacks dichtgeritst en snel de afdaling ingezet, met de hoop dat we de regen voor kunnen blijven. Halverwege de afdaling komen we Jan tegen die ook nog besloten heeft wat extra hoogtemeters te maken vandaag. Nat, maar voldaan komen we weer terug bij het hotel aan. Snel de douche in om op te frissen en vervolgens in het zonnetje op het terras een hapje en een drankje te nuttigen. Omstreeks 19.00 wandelen we weer naar het nabijgelegen hotel waar we van het diner van vandaag genieten. Na het diner is de bar van ons hotel al gesloten (sluitingstijd 21.00) dus vandaag geen afzakkertje en besluiten allen naar onze kamer te gaan voor de nachtrust...Morgen, de slotdag belooft weer een pittige rit...

Werner

Verslag Auvergne dag 7

Vandaag alweer de laatste dag van onze fietstrip in de Auvergne. De rit leidt ons naar noordoosten richting Clermont-Ferrand, 119km met een kleine 2500hm. Hoogtepunt van vandaag is de beklimming naar de top van het Plateau de Gergovia. Het weer blijft een onzekere factor en is ook nu weer het startgesprek van de dag. Na het ontbijt maken we ons klaar voor de rit en dan is het wikken en wegen, wat nemen we wel en wat nemen we niet mee. De regenjas gaat mee en om klokslag 9:00 uur begint het zachtjes te miezeren, toch maar even de regenjas aan.

We vertrekken richting Murol en de eerste 15 kilometer tot aan St.Nectaire loopt het wat op en af. De weg ligt wat nat dus het is oppassen wanneer de weg naar beneden loopt. Het blijft licht spetteren dus de regenjassen kunnen voorlopig nog niet uit. Na de passage door St.Nectaire gaat de weg serieus omhoog met de beklimming van de Côte de St.Nectaire, 3,5km a 6,5% gemiddeld, max. 10,8%, een smalle weg omhoog. Boven wordt er zoals gebruikelijk weer op elkaar gewacht en hier merk ik dat mijn zadel los staat. Ook vandaag biedt Nico uitkomst met een multi-tooltje en het euvel wordt snel verholpen.

We vervolgen onze weg nog steeds in noordelijke richting naar het dorpje Olloix, waar Nico een speciale klim voor ons heeft geselecteerd. Deze

loopt dwars door het dorp met de huizen direct aan de straatkant. Op de Garmin verschijnt 11%, dan 12%, oftewel "harken". Boven aangekomen is er even topperleg over de route. Jan heeft een alternatief op de analoge Garmin zodat we niet te lang op de N-weg hoeven te rijden.

We besluiten om de alternatieve route te nemen, wat betekent dat we een aantal welbekende "hupkes" moeten nemen om daarna weer op de originele route terecht te komen.

Lac d'Aydat passeren we aan de oostzijde, afgelopen maandag hebben we aan de westelijke zijde geluncht. Het is inmiddels gestopt met regenen, maar de weg blijft nog nat. We passeren de Puy Giroux (vernoemd naar de Franse spits?) en zetten koers naar Fontfreyde, hier gaat de route richting het oosten.

In Chanonat begint de beklimming naar het Plateau de Gergovia. De zon laat zich steeds vaker zien en hier gaan de regenjassen uit. Zeker in de beklimming gaat de lichaamstemperatuur omhoog en kan je jezelf opblazen wanneer de warmte niet afgevoerd kan worden. De beklimming start op een 2-baansweg en even later komen we aan bij een rotonde. Hier nemen we de eerste afslag. Wim, Nico en Werner rijden voor mij en in de verte komt er een renner naar beneden gereden. Ik herken hem meteen, het is Romain Bardet! Even later passeer ik Wim en vraag of hij het ook heeft gezien. Wielerkenner bij uitstek Wim kan bevestigen dat het om Bardet ging. We klimmen verder naar de top van het plateau en hebben

hier prachtige vergezichten, zeker ook omdat het weer wat vriendelijker is geworden.

De afgelopen week heeft kopman Wim regelmatig contact met Nico van Est, die mede de strategie van de week bepaald. Wim moet het echter afleggen tegen het merendeel van de ploeg en heeft Nico om raad gevraagd. Nico geeft Wim een advies vanuit Schijf : "Wimmeke, ge kunt geen potte mir breken in het algemjeen klassement en om toch verzekerd te zèn van un goeje startpremie voor de criteriums em ik un idee. Ge laot oe eige in een ravijn storten en dan stoade morgen op de voorpagina van alle kraanten, de criteriums staon dan gegarandeerd in de rij".

Een hoop flauwekul natuurlijk maar we kunnen er kostelijk om lachen. Nu we toch stilstaan om wat plaatjes te schieten gaat Wim het één en ander in scène zetten. Hij stopt wat gras onder zijn helm en gaat in het "ravijn" liggen, met de fiets half op zijn lijf (je). De foto's worden gemaakt en net op dat moment komt Bardet langs rijden, je verzint het niet. Hij groet ons in het Frans en vraagt oprecht geïnteresseerd of alles ok is. Ik kan dit op video vastleggen. Hilarisch!.

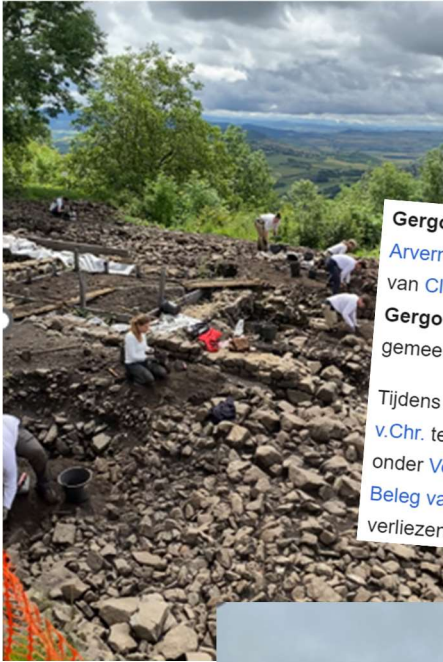

Ik rijd samen verder met Werner want we moeten nog naar het plateau. Tot onze verrassing komen we een opgraving uit de Romeinse tijd tegen en hier zijn archeologen bezig met het minuscuul schoonvegen van stenen, om zo een fundatie bloot te leggen. Er is een steiger geslagen waardoor geïnteresseerde van bovenaf e.e.a. kunnen bekijken.

We rijden door naar boven want wij zijn de laatste die de klim moeten voltooien. Boven aangekomen maken we de foto's die we willen maken en hier staat ook een monument opgericht door Napoleon III ter nagedachtenis van Vercingetorix.

Gergovia was de hoofdstad van de **Gallische** stam der **Arverni**. Het was een **oppidum** op een plateau ten zuidwesten van **Clermont-Ferrand**, net ten noorden van het huidige dorp **Gergovie**. Deze laatste plaats op het grondgebied van de gemeente **La Roche-Blanche** heette tot 1865 Merdogne.

Tijdens de **Gallische oorlog** probeerde **Julius Caesar** in **52 v.Chr.** tevergeefs de stad, waar de opstandige Galliërs zich onder **Vercingetorix** hadden verschanst, in te nemen. Het **Beleg van Gergovia** bracht de Romeinen aanzienlijke verliezen toe en werd wijselijk afgeblazen.

Nico heeft boven op het plateau nog de kans gekregen en gepakt om met Bardet een selfie te maken.

Lucky you!

We vervolgen onze weg door dezelfde weg af te dalen, alleen is het de bedoeling dat we halverwege de afdaling de afslag linksaf pakken naar het dorp Gergovie aan de voet van het plateau.

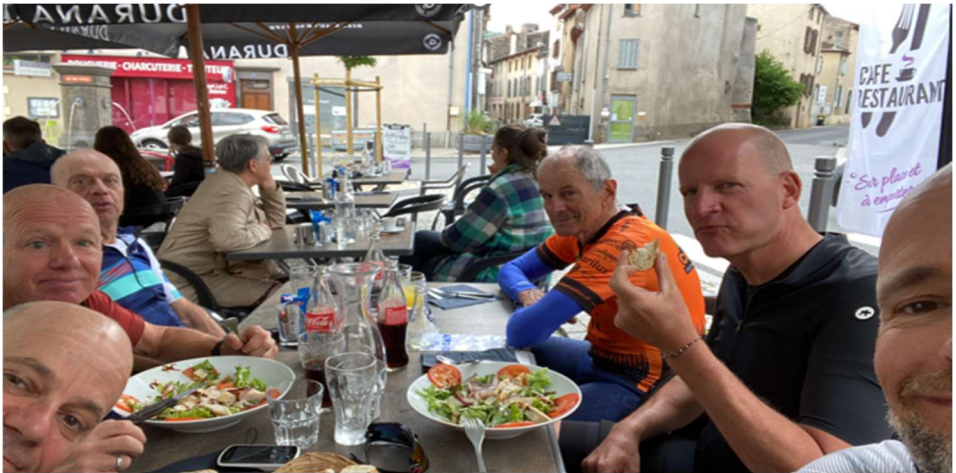
Iedereen is al vertrokken en ik ben als laatste weg, dit doordat ik maar niet in mijn clickpedaal kan komen. Ik besluit te stoppen en er blijkt een steentje vast te zitten in mijn schoenplaatje. Ik krijg deze met veel moeite verwijderd en dan kan ik ook mijn weg vervolgen. Ik daal naar beneden (wat een logica!) en de andere zijn nergens te bekennen. Ik mis de afslag volledig en moet zeker weer een 300m terug omhoog rijden om de afslag te nemen. Ik kom in het dorpje Gergovie aan en hier gaat het wederom mis met de navigatie. Het is er smal en vooral draaien en keren, iets wat de Garmin niet kan bijhouden, hij (en dus ook ik) ben het spoor volledig bijster en besluit terug naar het beginpunt te rijden en probeer zo langzaam mogelijk te rijden om mijn Garmin zo de kans te geven om mij de juiste kant op te sturen. Even later kom ik op de doorgaande weg uit en daar staat de rest op mij te wachten. Ik verontschuldig mij en leg uit wat er gebeurd was.

We rijden verder en het is inmiddels na de middag en we zijn wel toe aan een lunchstop.

In deze regio valt het niet mee om een eetgelegenheid te vinden, want het is niet de meest toeristische plek op planeet, zie ook het verslag van dag 2.

Maar vandaag hebben we het geluk aan onze zijde, de zon is volledig doorgebroken en zowaar hebben we een lunchstop gevonden in het dorpje Saint-Amant-Tallende. De keuze is reuze, verschillende burgers en salades staan er op de menukaart.

We hadden graag blijven zitten, want in de avond is er een mosselavond georganiseerd en kan men naar de voetbalwedstrijd Pays -Bas contra La France kijken, helaas blijft het bij de gedachte. We moeten verder en rijden en via de plaatsen Saint-Satumin, Chaynat en Ludesse komen we uit in de iets grotere plaats Champeix. Hier besluiten Jan, Toine, en Wim de korte route richting Murol en Lac de Chambon te nemen. Dit is echter geen kattenpis, want deze weg loopt voor vele kilometers 2,3,4% omhoog en bij de huidige temperatuur loop je hier helemaal op leeg, zo bleek later. Nico, Werner en ik (zij de gek) blijven de origineel uitgezette route volgen en dit betekent dat we nog 800hm moeten wegduwen. Het blijkt een aaneenschakeling van klimmetjes te zijn, zo'n 3 a 4 kilometer lang met gemiddeld zo'n 5 a 6 %. De kilometers beginnen te tellen en ik moet steeds vaker lossen bij Nico en Werner. Het is niet dat ik stilsta, maar het duurvermogen van Nico en Werner heeft een oorzaak. In de winter kies ik ervoor om op zondag het koffierondje te rijden, terwijl die gasten alles geven op de Oesterdam, waardoor ze meer hardheid hebben dan ik. We tellen de klimmetjes af die keurig worden weergegeven op de Garmin, aantal klimmen, lengte en gem. stijgingspercentage staan op de display.

Tijdens een van de laatste klimmen wordt Nico een paar keer gebeld maar hij neemt logischerwijs niet direct op. Even later besluit hij om terug te bellen naar het voor hem onbekende nummer. En wat blijkt, er is een pakket van 'Sportvoeding webshop.com' bij Nico afgeleverd, maar dit moet bij een andere Nico Matthijssen worden afgeleverd. Nico belt zijn partner op en geeft door dat ze het pakket weer komen ophalen.

We rijden verder en na de laatste klim gaan we richting Saint-Victor-la Riviere en hier start de afdaling op een 2-baansweg. De snelheid loopt hier aardig op naar de 70+ km, maar doordat er een trailer geladen met een bulldozer en een camper voor ons rijdt, blijft het hierbij. Jammer, want anders hadden we nog hogere snelheden aangetikt. Aan de andere kant waren er ook windvlagen aanwezig wat het ook minder veilig had gemaakt. Na de afdaling komen we weer op bekend terrein en rijden via Murol naar het Lac-de-Chambon. Jan, Toine en Wim zijn reeds gearriveerd en zoals eerder in het verslag aangeven, hebben ze toch ook afgezien ondanks de kortere maar niet minder slopende route.

De fietsen worden klaargemaakt voor de terugreis en dat wil zeggen niet poetsen, geen smeer op de ketting en er worden geen banden opgepompt. Allen een slot erom en klaar voor vandaag.

De douche op de kamer van Wim en mij was top en voelde als een van de hoogtepunten van de dag. De routine van de afgelopen dagen kunnen we ook langzaam los gaan laten, want de koffers moeten weer gepakt gaan worden voor de reis terug naar Nederland. Na het soigneren gaan Jan, Wim en ik nog naar de SPAR voor wat proviand voor de terugreis en voor wat gerstenat voor de wedstrijd van vanavond. Voor de laatste keer eten we bij het hotel van de concollega's in het straatje verder omhoog. Alleen zou ik niet meer weten, wat dat is geweest. Ik weet alleen nog de rode wijn en het tussengerecht, het duo van kaasjes. Jan rekent de diners van deze week ter plaatse af en we dalen weer af naar ons hotel.

In ons hotel is een soort van huiskamer ingericht met een bank en TV en hier besluiten we de wedstrijd Nederland – Frankrijk te bekijken. Er is echter geen alternatief in de buurt, het voetbal leeft hier totaal niet in vergelijking met Nederland. Daarom hebben we hier maar een tweetal sixpacks bier op tafel gezet. Wel komen kort na het beginsignaal een aantal jongens uit Ghana of Kameroen met ons meekijken. De wedstrijd eindigt in een teleurstellende 0-0 en hier waren wij en de supporters van

Mbappe nog wel content mee. Frankrijk had de meerderheid van de kansen en Nederland maakte een goal, die omstreden was en werd afgekeurd. Na de wedstrijd wordt het bed opgezocht om ons op te laden voor de laatste "etappe" terug naar Nederland.

Gert-Jan

Verslag Auvergne dag 8; terugreis

Na de saaie en teleurstellende wedstrijd op het EK tussen Frankrijk en Nederland van de avond tevoren is iedereen al vroeg in touw met het inpakken van de koffers en worden de fietsen op de fietsendragers gezet. Het ontbijt hoeft nu ook niet zo uitgebreid te zijn als voor een fietstocht, maar het eitje mag niet ontbreken. En dat werd ook nu netjes opgediend door de hoteleigenaresse. Jan had inmiddels de rekening voor deze week voldaan en om even over half negen gingen we op pad.

De eerste 30 km gingen over een Route National, die hier toch door diverse dorpjes liep. Nadat de A75 was bereikt ging het vlot richting Vierzon – Orleans. Hinderlijk waren wel de vele felle buien en daardoor het opspattende water op deze route. De stop was weer voorzien bij Limours even voor Parijs en op de helft van de route. Daar werd getankt en een sandwich genuttigd. Langs Parijs over de A86 ging het even een beetje stroperig, maar met nauwelijks oponthoud. Om half 6 stonden we weer in Wouw (Nico en Werner) en in Roosendaal.

Nabeschouwing.

Een intense week zat er op met stevige ritten, waar de hoogtemeters weer aardig opliepen. Met mooie lange beklimmingen van de Croix Morand en de Croix St Robert, beide regelmatige klimmen van zo'n 8 km en een heel geleidelijke hellingsgraad van 7-8%. Maar ook een aantal "muurtjes" van dik boven de 10%. Potenbrekers dus.

Wat de mannen vóór mij uit allemaal met elkaar hebben uitgespookt is buiten mijn gezichtsveld gebleven. Dit omdat ik elke klim op eigen, dus rustiger/lager tempo ben opgereden. Een vervelende verkoudheid was nog een extra rem op het klimvermogen. Zij zullen elk hun verhaal in hun eigen verslag wel uit de doeken doen. daaruit kon ik in elk geval opmaken, dat ze elkaar goed bezig hebben gehouden. En dat ze elkaar een aantal

malen goed de maat hebben genomen. Maar na elke klim werd er netjes op elkaar gewacht.

Maar daarnaast hebben we ook genoten van het rustige en fraaie landschap. Met als letterlijk en figuurlijk hoogtepunt de trip naar de Puy de Dôme. Ook het Galliërsplateau van Gergovia met zijn monument van de Galliër Vercingetorix bood fraaie uitzichten. Ook de wegen hadden meest een goed wegdek. Wel opvallend was, dat juist in de dorpjes dit wegdek wel erg slecht was met vele kuilen en plakkaten. Het enige nadeel onderweg was, dat in de meeste landelijke dorpjes er geen café of restaurant was te vinden. Alleen boerderijen, mesthopen, vervallen huizen en een doodse sfeer. Het toerisme staat hier op een laag pitje buiten de grote centra als Murol, St Nectaire, Mont Dore en La Bourboule. Ook het soms mistroostige, druilerige weer zorgde er voor, dat de meeste gelegenheden nu gesloten waren. Een volgauto met fourage zou handig geweest zijn, maar daar hadden we niet voor gekozen.

Wat het weer betreft hebben we aardig geluk gehad. Want elke dag werd er wel regen voorspeld, zelfs veel regen, maar telkens klaarde het na de ochtendregen mooi op. De slechtste dag qua weer was uiteindelijk de rustdag en die ochtendregen hebben we aardig ontlopen bij ons bezoek aan het themapark "Vulcania".

Het hotel Bellevue en het restaurant Beau Site zorgen voor een prettig verblijf bij het Lac de Chambon. Er was gezorgd voor een uitgebreid ontbijt met elke dag een eitje erbij. Het diner bij het naastgelegen restaurant was steeds goed verzorgd met vooral lokale producten. En na de ritten waren we meestal redelijk vroeg terug en daardoor was er tijd voor een koffie, een biertje of een crêpe. En voor de nodige gesprekken en onderlinge plagerijtjes en anekdotes. Kortom, het was weer een gezellige, goede sfeer in de groep. En we hebben een toffe week beleefd, waarin eenieder zich goed heeft kunnen uitleven op de vele klimmen en klimmetjes. Het was weliswaar geen echt hooggebergte – op de Croix Morand en Croix St Robert na - maar er was geen gebrek aan de nodige "hupkes". En die waren soms wel pittig steil, echte kuitenbijtertjes.

Jan V

